

Billedplancher

Indholdsfortegnelse til billedplancher (placeret bagerst i bogen)

	Planche nr.
Familie	1
Familie fortsat	2
I Østrig 1926 -38.....	3
I Danmark 1938 – 1943	4
I Sverige 1943 – 45.....	5
Een Verden	6
Frankrig 1947.....	7
Frankrig fortsat	8
World Student Federalists verdenskongres i Folkestone 1950	9
Civilingeniøren stifter familie.....	10
Steffen og Isotopcentralen	11
I Tyrkiet	12
Tyrkiet fortsat	13
Israel 1961.....	13
Israel fortsat	14
1961 - 65	15
1965 - 67	16
Inga	17
På rejse	18
På rejse - fortsat	19
USA	20
Eva og Florek.....	20
Bo.....	21
Miljøstyrelsen	21
Familie	22
Philipinerne 1985.....	22
Malaysia.....	23
Singapore	24
Møder i EU i Bruxelles.....	24
Paris-kommissionen.....	25
Steffen og familie.....	26
Eva bliver gift med Peter	26
Venner.....	27
Mexico	27
Mexico fortsat.....	28
Bo.....	28
Bo fortsat.....	29
Eddie, det seneste skud på stammen.....	30

Familie

Min farmor og hendes tre sønner. Fra v.: Elieser, Marem og Wolf, min far

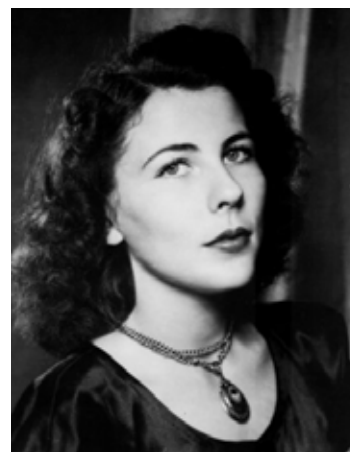
Min Far, ca. 1930

Min mor 1940

Far og hans brødre. Fra venstre: Marem, Far og Elieser ca. 1925

Ruth Hilde, pianist, Marems datter ca. 1945

Franz Josefs Kai 1, ca. 1900. Hele mezzaninen var klinik og bolig.
Til højre Donaukanal. I stuen caféen, hvor min far havde stamplads.
Vor lejlighed vendte mod Donaukanal.
Helt i baggrunden Kahlenberg, en del af Wienerwald.

Familie fortsat

Opapa Mendel, Arthur, jeg og Ruth Hilde i 1928.

Ruth og jeg ca. 1932

Mor, jeg og Mors veninde Lonemor i Hornbæk 1928

Erik og Far i Bad Gastein 1952

Far som feltlæge ved fronten i Galizien 1915. Far under uret.

I Østrig 1926 -38

Til fodboldkamp med Far, der også var læge på Wiens fodboldstadium, 1934

Onkel Monek, Erik, Mor, foran kusine Vera og Ruth, 1936

Familieferie ved Wörthersee 1933. f.v.: jeg, Sala, Rita, Monek?, Lea, Ruth, Mor, Fräuli

Ruth, Ruth Hilde og jeg på ferie 1934

Ruth, Mor og jeg Bad Gastein 1936

I Danmark 1938 – 1943

Da vi kom til Danmark boede vi først i min onkel Marios villa i Springforbi. Her er fra venstre: jeg, Mor, Fräuli, tante Trudi.

Onkel Mario

Johannes Mørk Pedersen

John Kauffmann

Erik

Tre medlemmer af Naturvidenskabelig Studiekreds (udsnit af 4. mellems klassebillede)

På gården Sandal ved Frederikssund kom jeg som feriedreng/medhjælper i sommeren 41 og 42 og som flygtning i september/oktober 43. De to piger er fra venstre Ragnhild, der nu kalder sig Jette, derefter Karen Margrete. Så følger Ditlev og med armene over kors den jødiske landbrugselev Feldmann.

Kokken er en skibskok, der ikke kunne få hyre på grund af krigen, så derfor blev han ansat til at lave mad på gården.

De øvrige er også ansat på gården.

I Sverige 1943 – 45

Huset i Härryda, hvor Mor, Ruth og jeg boede i 1943-45

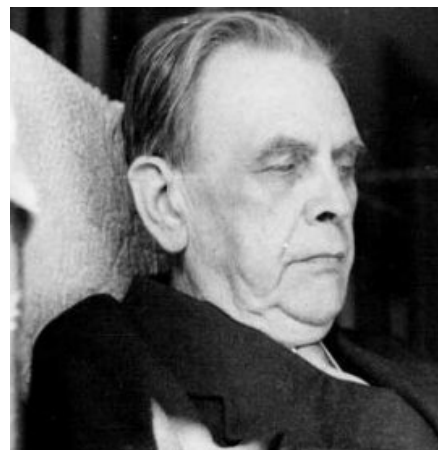
Barbro, min allerførste kæreste 1943

Chris i 1944

Nils Dreilick på besøg i
København 1946

Thorsten Thorsell i 1945

Chris og Erik i 1966

Erik, Student 1943

Een Verden

Alle billeder på denne side stammer fra Billedbladet 25.10.1949

Thomas Hatt Olsen, Een Verdens stifter og første formand og Erik, formand for ungdomsafdelingen.

Ebbe Rode, bestyrelsesformand og ofte gæst hjemme hos os holder foredrag for Een Verden. Yderst tv. foreningens generalsekretær Knud Nielsen

Prof. Stefan Hurwitz, ombuds- mand, medlem af Een Verden. Langt ude er vi i familie med ham.

Prof. P. Brandt Rehberg
Een Verdens 2. formand. Jeg kom ofte i hans hjem i Rockefeller - instituttet.

Piet Hein var den 3. formand. Han var gift med min gymnasiekammerat Katrine Højer.

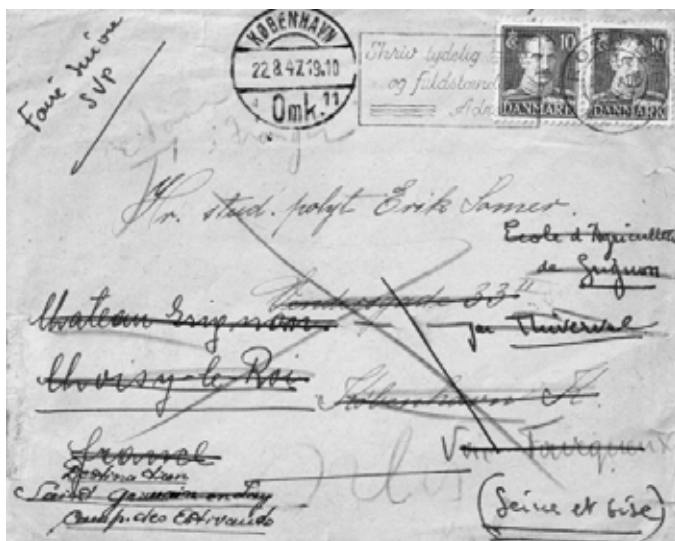

Forfatteren Karl Bjarnhof og Poul Henningsen var aktive medlemmer

300 medlemmer af ungdomsafdelingen dannede aktivgruppen, som jeg organiserede.

Frankrig 1947

Brevet viser min færd de første dage efter ankomsten til Frankrig. Det er et fødselsdagsbrev til mig, sendt til vor adresse i Vendersgade. Mor sendte det til den adresse, jeg havde givet hende: Chateau Grignon, der viste sig at være et præsteseminar. Derfra blev brevet henvist til Ecole de Grignon, hvortil præsterne sendte det. Der havde man anbefalet os at tage til Studenterlejren på Saint Germain-slottet. Derfra blev vi smidt ud, uden at man kendte vor næste adresse. Derfor blev brevet returneret til Danmark, hvor jeg fandt det ved min hjemkomst.

På den trøstesløse tur gennem det ødelagte Tyskland passerede vi banegården i Köln. Gennem den glasløse tagkonstruktion ses Kölnerdomen.

Vi havde ingen tyske penge. På banegården købte vi et rundstykke med roemarmelade. Vi betalte med én cigaret og fik 10 Pfennig tilbage.

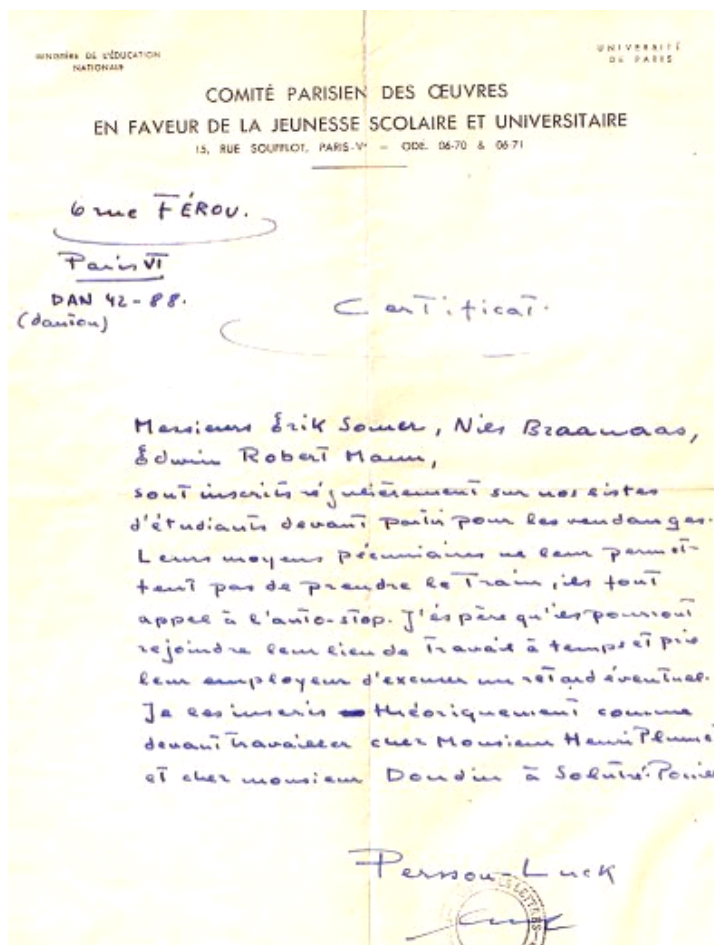

Hotel Malakoff – bordellet, hvor vi boede, er det hvide hus midt i billedet

Med Rigmor i Luxembourg-parken

Frankrig fortsat

Certifikat fra undervisningsministeriet om jobbet ved vinhøsten. Det ses, at vi skulle arbejde hos M. Plumet og M. Dondin, som jeg kom til at kalde "Dindon" – kalkunsk hane, hvorefter jeg blev smidt ud. Det fremgår også, at vi skal derned på autostop.

Teltlejren ved krigsministeriet, hvor jeg boede

Under vinhøsten fik vi formiddag og eftermiddag 2,5 liter vin. Desuden vin og Marc (brændevin på afpressede druer) til maden. Jeg var konstant beruset

Vinbonden M. Plumet omgivet af nogle af de studenter, der deltog i vinhøsten

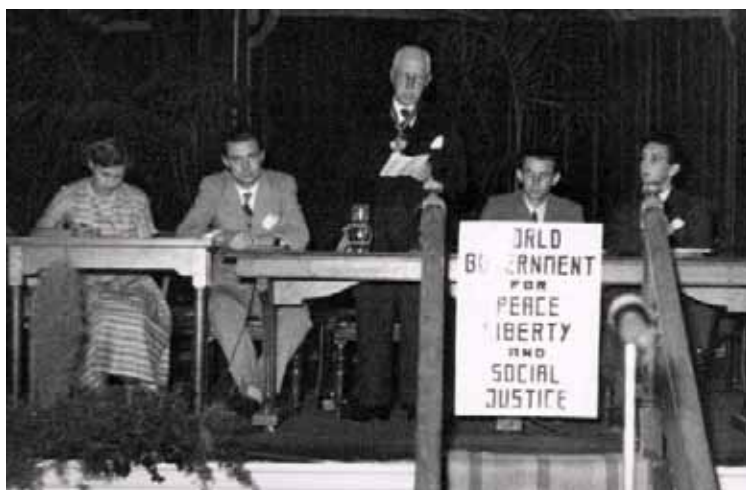

Pouilly – Fuissé er en af de bedste Bourgognevine. M. Plumet leverede til det danske kongehus.

World Student Federalists verdenskongres i Folkestone 1950

I 1949 blev jeg valgt til verdenspræsident for World Students Federalists. WSF. Her holder jeg åbningstalen ved verdenskongressen i Folkestone 1950

Folkestones borgmester byder velkommen. Tv. Rigmor Jensen, min kæreste 1945-50, der var sekretær. Ved siden af: Norman Hart, WSF's generalsekretær. Erik th.

Til modtagelse hos Folkestones borgmester

Rigmor hilser på borgmesterfruen

Civilingeniøren stifter familie

Med Nete kort før Lones fødsel,
maj 1951

Lone og Nete, Bispebjerg fødeklíník
14. juni 1951

Hos fotografen september 1951

Lone, Omi og Nina (Ruths datter)
1952

Vort hus i januar 1954

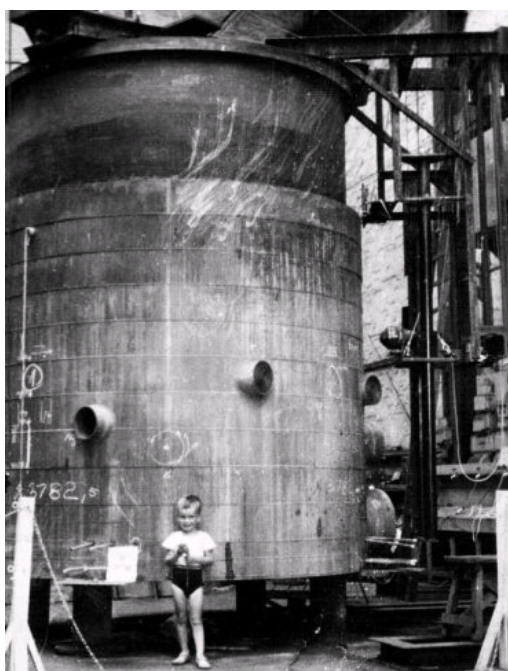
Steffen og Isotopcentralen

Steffen blev født den 24.april 1954
Her er han knap 3 måneder gammel

Og her er han 1 år

Omtrent samtidig med Steffens fødsel stiftes Isotopcentralen med mig som leder. Et par år efter får vi vor indtil da største opgave: at kontrollere tanken for Risøs reaktor DR-2, der blev bygget på Helsingør skibsværft for porøsiteter i blyafskærmningen, der omgav tanken.

Steffen står her foran reaktortanken, mens undersøgelsen foregår. Man ser den udvendige del af et stativ, der kunne rotere rundt om tanken. Inde i tanken var der monteret en kobolt-60 strålingskilde og med en detektor på den ydre arm af stativet målte man den stråling, der gik igennem tanken. Detektoren (til højre midt i billedet) målte kraftigere stråling, der hvor der var porer i blyet. Detektor og strålekilde kunne både rotere og hæves og sænkes, således at man kunne scanne hele den cylindriske del af tanken.

Denne metode er siden hen udviklet til scanning af mennesker på hospitaler, den såkaldte gammascintillationsscanning, men vi var foregangsmænd.

I sommeren 1960 fik vi af Københavns Kommune den opgave at undersøge, hvordan spildevand fra en planlagt udledning ville udbrede sig i Øresund. Denne type undersøgelser blev Isotopcentralens største arbejdsområde i de følgende 10 – 15 år.

Her sidder jeg i en pause på den lejede undersøgelsesbåds tag. Senere fik vi vort eget undersøgelsesskib R/V Isotop (R/V for research vessel)

Isotopcentralen fik besøg af Kong Frederik og Dronning Ingrid. Jeg fortalte om en undersøgelse af Cherry Heering for pesticidrester. Peter Heering hørte til Kongeparrets gode venner.

I Tyrkiet

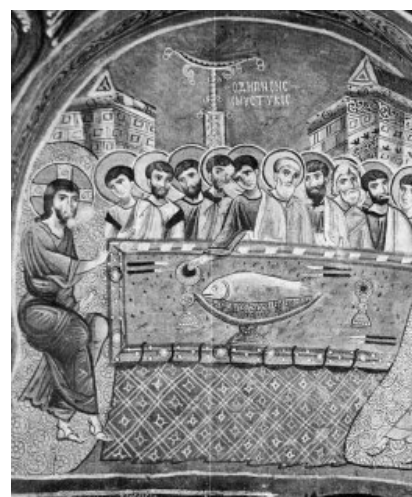
I september 1960 tog jeg orlov fra Isotopcentralen, idet jeg af IAEA blev ansat som professor i radiokemi på Middle East Technical University i Ankara. Dagen inden jeg rejste, købte jeg et Bolex-Paillard 8 mm filmkamera og 40 ruller film. Derfor har jeg ingen fotografier, som jeg selv har taget fra denne periode. På billedet her viser jeg kameraet til børn i Ortahisar, en landsby i Kappadokien, hvor jeg var sammen med venner, som tog billedet.

I dette naturskabte højhus i Ortahisar boede der i 1960 mennesker i 10 etager udhuggede huler. På grund af sammenstyrtningsfaren blev det senere forbudt at bo i hulerne.

Landskabet i Kappadokien er præget af flere 100 meter tykke aflejringer af vulkansk tuf, der hidrører fra vældige vulkanudbrud fra Erzyas Dag, en vulkan godt 100 km borte. Senere har erosion skabt de mest fantastiske strukturer, som f.eks. på billedet forneden til venstre.

I oldtiden har kristne søgt tilflugt i denne egn, hvor der endnu er rester af flere hundrede hulekirker, mange med meget smukke freskoer, som på nadverbilledet nederst til højre.

Tyrkiet fortsat

I 1961 boede Nete, børnene og jeg på 2.sal i dette hus i Baglyan Sokak i Ankara. Billedet her er taget i 1991. I 1961 lå huset alene i et stort ubebygget forstadsområde, men nu midt i byen omgivet af andre huse på alle sider. Ankara er også vokset fra 300.000 indbyggere til 3 millioner.

Ved slutningen af semestret i foråret 61 holdt mine kollegaer en afskedsfest for Nete og mig. Yderst til højre min nærmeste medarbejder Turgut Balkas. Han fortsatte efter min afrejse med isotopopgaver hovedsageligt på miljøområdet og blev senere professor i Environmental Engineering på Middle East Technical University.

I 1991 var jeg i Tyrkiet på en UN-opgave som rådgiver for den tyrkiske miljøstyrelse. Jeg mødte Turgut igen flere gange. Her er jeg hjemme hos ham og hans engelskfødte hustru.

Aftenselskab hos os i Ankara. F.v.: Alma og Henrik Berg, norsk isotopmand, IAEA-ansat på universitetet, jeg, en tysk ven dr. Glitsch, min veninde Inger Madsen, Netes veninde Vibeke Saggau, ansat på den danske Ambassade og Nete.

Israel 1961

Fra Tyrkiet sejlede vi til Haifa i Israel. Her blev vi hentet af en chauffør fra Weizmann-instituttet, som bragte os til den lejlighed i Tel-Aviv, hvor vi boede de næste måneder. Det var nok en af byens mest fashionable lejligheder. Den lå på Rådhuspladsen, nu kaldet Rabin-pladsen, fordi det var ved et folkemøde på denne plads, at statsminister Rabin blev myrdet. Vi boede i huset i midten. (Dette og de næste billeder er taget i 2000 ved et senere besøg i Israel.

Israel fortsat

Jeg arbejdede dels på atomforsøgsstationen Soreq syd for Tel Aviv. Reaktoren t.h. og vandtårnet tv.

...og dels på Weizmann-instituttets afdeling i Rehovoth

I Tel Aviv besøgte jeg min Fars grav, der ligger på gravpladsen Kiryat Shaul. Efter jødisk skik er jeg ved at lægge en lille sten på gravpladens sokkel.

Jeg besøgte også min familie. Her er det fra venstre moster Lea, Julius - moster Sala's mand og Sala.

Og her er min fætter Moshe, hans kone Lily og børnene Eli og Yossi.
(Familiebillederne er fra 1961)

Min Mor besøgte os, mens vi var i Israel. Her bader hun i Weizmanninstituttets swimmingpool.

1961 - 65

I 1960'erne havde Isotopcentralen sine bedste år. Der var også mange opgaver rundt omkring i verden. Jeg brugte meget tid til at fortælle om vort arbejde, og deltog i denne forbindelse i mange internationale konferencer. Her sidder jeg ved et møde i Wien hos IAEA sammen med Chaim Gilat, som jeg satte i gang med isotoparbejdet i Israel. Bag mig skimtes min medarbejder Steen Genders.

Indimellem hyggede man sig på konferencer. Her er de nordiske delegerede til et møde i Wien til aftensmad på en Heurigen i Grinzing ved Wien. Fra venstre geologen Lars Jørgen Andersen, min medarbejder Poul Harremoes, islænderen Pal Theodorsson, min svenske ven Hans Forsberg (som dengang arbejdede hos IAEA) og hans kone Ingegerd og jeg. Jeg havde lagt skægget.

Også herhjemme var der bud efter mig til at fortælle om vort arbejde. Billedet her er taget i forbindelse med en TV-serie, hvor jeg fortalte om, hvad isotoper kunne bruges til. Jeg står ved en sonde, der er beregnet til at nedsænkes i borerør ved olieprospektering og til at måle jordens vandindhold i vandboringer. Med hånden indstiller jeg vor BASC, et apparat til nøjagtige radioaktivitetsmålinger ved feltarbejde. Apparatet bruges over alt i verden. Den første udgave kom i 1956 og det produceres fortsat. Dog de mange knapper og viser-instrumenter er væk. Nu er det en boks med en on/off switch forbundet med en bærbar computer, der styrer og registrerer det hele. Den lange gummistrømpe, der kan pustes op fra jordoverfladen, er beregnet til at presse selve målehovedet tæt til rørvæggen i boringen og til at holde borerøret fri for væske i måleområdet, så man alene måler det, der er i jorden uden for røret

1965 - 67

I april 1965 modtog jeg Esso-prisen for mit arbejde som leder af Isotopcentralen og de teknisk-videnskabelige resultater, vi havde opnået. Her står jeg sammen med Dansk Esso's direktør, Nete, Lone og Steffen ved prisuddelingen. For pengene fik Nete en Morris Mascot.

Et halvt år senere gik Nete og jeg fra hinanden. Væk var Nete, væk var Morris' en, men jeg har diplommet endnu.

Ved Esso-prisuddelingen året efter mødte jeg Chris uden for Esso's Hovedkvarter. Vi besluttede at flytte sammen igen efter 20 år.

Den 21. august 1966 fejrede jeg min 40 års fødselsdag. Det foregik i to omgange:

Først med Nete, hendes Mor, Lone, Fräuli og min Mor

Da Nete var gået og Chris kom fra arbejde, fortsatte festen med hende. Hun holder Lillemand på armen, på den anden side af mig sidder Chris' datter Gokki. De tre drenge er nogle af Steffens venner.

I foråret 1967 gik Chris og jeg fra hinanden. Umiddelbart efter skulle jeg holde foredrag på en IAEA-konference i Istanbul. På billedet en ægyptisk medarbejder hos IAEA, der ledede konferencen, min medarbejder Poul A. Jensen og jeg. Jeg måtte låne en jakke af ægypteren, fordi jeg i farten havde glemt at tage en med. Her i Istanbul mødte jeg Inga.

Et svedigt aftensmåltid med Inga, hendes veninde Else og dennes ven. Mit første billede sammen med Inga.

Inga

Erik, Inga, P.A.Jensen og Ingas veninde Else smovser på Rhodos

Jeg var taget med Tjæreborg til konference i Istanbul, Inga og Else var med den samme maskine som ferierejsende. Inga og jeg fandt sammen allerede efter et par dage. Efter en uge var vi endnu 7 dage på Rhodos.

Over Julen 1967 var Inga, Steffen og jeg i Hemsedal, Norge på skitur. Inga og Steffen klarede sig fint, men jeg kom til skade med en skulder af led.

I foråret 1968 var jeg igen i Israel for at hjælpe Chaim Gilat, som nu var chef for Isotopafdelingen på atom-forsøgsstationen Soreq.

Her har vi Chaim, hans kone Irit og mig kort før vi skal til et kostumebal i anledning af Purim på Weizmann-instituttet.

Her danser jeg med Irit, klædt ud som Cæsar, således som jeg også tidligere har gjort det i England. Laurbærkransen har sin egen historie.

På rejse

Om sommeren tog vi ofte på telttur.
Her sidder Steffen foran vort Bowear-telt

Her peger jeg stolt på den storvask, jeg lige har klaret

Vi besøgte flere gange Ruth og Ivan på deres ødegård
Åsen i Småland nær Reftete. Her har vi haft Fräuli med.
Hun har været på svampetur og rækker sin høst til Ivan.

Ved en sø i
nærheden af Åsen
fangede vi ål i
ruser.

I efteråret 67 blev jeg inviteret til Japan, dels
til en isotopkonference, dels for at holde fore-
læsninger på det japanske atomforsknings-
center i Oare. Foruden jeg, var Dr.Pröbstl fra
Euratom og Andzej Pradzynski fra Polen
inviteret. Her holder Pröbstl foredrag, mens
jeg og Andzej lytter

Efter møderne var jeg på en rundrejse i Japan, bl.a. til
en nationalpark ved foden af Fuji. Jeg fik ikke Fuji at
se pga. tåge. Senere fik jeg dog et glimt af bjerget.

På rejse - fortsat

Fra Japan tog jeg til Thailand og Indien.
Her er jeg ved Taj Mahal.

I 1971 var jeg i Tanzania. Ved Nationalmuseet i Dar-es-Salaam optrådte en indfødt dansetrup.
Jeg lærte dem at danse finsk Polka. Det havde vi meget morskab af.

Jeg var også på en safari til Ngorongoro-krateret og i Serengeti-Nationalparken. Ved en kaffeplantage nær byen Arusha var der en lang allé med Canna'er. Jeg havde aldrig set disse blomster før. Jeg besluttede, at sådan en måtte jeg også have. Den står nu i vor veranda.
(De 4 billeders ringe kvalitet skyldes, at de er kopieret fra en 8 mm film)

USA

I slutningen af en USA-rejse i 1971 besøgte jeg Ruth Hilde i New York. Hun boede sammen med sin mand og datter i en penthouse lejlighed på West End Avenue. Det er Hudson River i baggrunden.

Eva og Florek

Den 20.maj 1969 fødte Inga vor datter Eva.

I 1972 var Inga, Eva og jeg på sommerferie i Østrig. Her går jeg med Eva på bjergvandring nær Innsbruck.

Florek, søn af min polske ven Andrzej Pradzynski kom til Danmark omtrent samtidig med Evas fødsel. Billedet er taget i 2005 i Floreks lejlighed i Brumleby. Han beskæftiger sig med at samle og sælge antikviteter og lign

Bryllup på Gladsaxe Rådhus: Laborant Inga Nørgaard og civilingeniør Erik Somer.
Udklip fra Berl. Tid.
Vi blev gift d. 22.12.1973

Julen 73 i Århus. Øverst Ingas Morfar. I midten Poul, Ingas nevø. Nederst Eva og Inga.

Bo

Den 9. August 1974 blev Bo født

Inga, Bo og jeg Julen 1975

Miljøstyrelsen

I april 1974 startede mit job som overingeniør og chef for Miljøstyrelsens vandkontor. Her er medarbejderne på skovtur i Hareskoven med middag hos os. Foråret 1975.

Dette er monumentet, som den sovjetrussiske delegation fik forevist som Odenses mindesmærke for den ukendte soldat. Det er i virkeligheden Anne Marie Carl-Nielsens skulptur "Fløjtespilleren", der står ved Carl Nielsens barndomshjem i Nørre Lyndelse.

Boarding-kortet fra min flyvetur til Azorerne. På bagsiden de skriblerier, som "tjeneren" på Santa Maria lavede, da jeg bad om regningen for mit måltid.

Familie

December 1981. Jeg er ved at blive bedstefar for første gang. Lone og Lasse, Rosas far.

Og her er så Rosa, 1 år gammel

Rosa på sin fødselsdag i sin nye lejlighed på Frederiksberg i 2004. Lone giver hende en scrapbog med minder om de første 23 år af hendes liv.

Den 7. februar 1983 fejrede vi Kamma – Ingas Mors – 70 års fødselsdag på Tenerife med et formidabelt fiskemåltid på en lillebitte restaurant på vestkysten af øen. Her sidder hun sammen med Edwin – Ingas far.

Philippinerne 1985

Badning ved Pagsanjan-faldet

Wild river sejlads på Pagsanjan-floden.

Hotel Hilton i Manila. Jeg boede på etagen over taghaven lige over poolen. Der havde været næsten daglige terrorangreb på turisthoteller. Jeg havde valgt værelset, således at jeg kunne hoppe ud i poolen i tilfælde af et angreb.

Malaysia

Man har ikke så travlt i Malayas miljøstyrelse i Kuala Lumpur

Hawker – gadekøkken i Kuala Lumpur

Fiskerlandsby i lagune ved det sydkinesiske hav nær Kuantan.

Cameron Highlands. På terrasserne dyrkes grøntsager. På de lave bakker i baggrunden er der teplantager.

Mit møde med orang asli – urbefolkningen ved Cameron Highlands. Jeg fik et pusterør af manden. Det ses til højre i billedet.

Khoo Kongsi i Penang. En Kongsi er et klanhus for en kinesisk slægt, her slægten Khoo.

Singapore

I Singapore mødes modsætninger.
T.v.: udsigten fra mit hotelvindue
Ovenfor: der pruttes i en traditionel, kinesisk
medicinbutik

Møder i EU i Bruxelles

Jeg har været til utallige møder i EU for
Miljøstyrelsen. Hvis en møderække strakte sig over
flere dage tog vi med rutefly og overnattede på
hotel, men ved endags møder tog vi ofte med en lille
maskine, som udenrigsministeriet havde chartret.
Det var hyggeligt. Morgenmad fik vi ved
selvbetjening. I Bruxelles lufthavn kom vi udenom
told- og paskontrol direkte til en minibus, der kørte
os direkte til mødestedet. Om aftenen gik det tilbage
i omvendt rækkefølge.

Kommissionsmøder blev ledet af en
embedsmand fra kommissionen,
rådsmøder af nogen fra det land, der
netop havde formandskabet.

De indledende møder foregik i
kommissionen t.h. Overordnede møder i
Ministerrådet t.v.

Paris-kommissionen

Møde på Dublin Castle

Paris-kommissionen er en regeringsammenslutning til bekæmpelse af Nordvestatlantens forurening. Jeg var den danske delegerede og var til møder i kommissionen og dens undergrupper 4 – 6 gange om året. Der blev ikke udrettet så meget, og trods uenigheder var der godt venskab mellem deltagerne. Man mødtes på skift i deltagerlandene og ofte havde man ægtefælle og evt. sine børn med. Jeg kombinerede ofte møderne med ferie før eller efter. Som eksempel viser jeg her billeder fra kommissionens møde i 1989 i Dublin.

Inga og Bo var med. Vi kørte med egen bil og som det ses, var vi meget udkørte da vi nåede Le Havre for at tage færgen til Irland.

Før møderne skulle begynde, demonstrerede Greenpeace foran Dublin Slot for større fremskridt. Demonstranterne var maskeret som landenes regeringschefer. Forrest Mrs. Thatcher

Vi havde lejet eget hus i Dublin og kunne afholde parties for andre delegerede

Den irske regering arrangerede en festaften på Dublin Slot. Her er vi i tronsalen

Vi var adskillige gange sammen med vor gode ven, David Moore, irsk delegationsleder. Her på en udflugt med hans kone Maureen og deres 5 børn.

Vi holdt derefter en uges ferie i det sydvestlige Irland, på Dinglehalvøen, også her i et hjemmefra lejet hus. Vi står her med værtinden foran vort hvide hus.

Steffen og familie

Marianne, Steffens senere kone og mor til hans børn optræder for første gang i vor billedsamling til min fødselsdag i 1986. Vi har dog kendt hende længere

Anna Olivia blev født den 20.juli 1987

Anna Olivia med sin lillesøster Amanda, født den 13. juni 1990

Anna Olivia med sin kæreste Jon hos os juni 2004

Amanda i New York. Steffen og Amanda besøgte Eva i Atlanta i oktober 2005. Billedet er taget, da de på vej hjem var nogle dage i New York.

Eva bliver gift med Peter

Den 5.september 1992 bliver Eva gift med Peter Belle på Gladsaxe Rådhus. De står her omgivet af Evas dykkerklub-venner.

Hun havde mødt Peter i november 90, da hun var med mig til et Paris-kommissions-møde i Berlin, hvor Peter var med i den tyske delegation. Han var som environmental engineer i Tyskland på et etårigt studieophold hos de tyske miljømyndigheder.

Efter brylluppet flyttede Eva og Peter til Atlanta, USA.

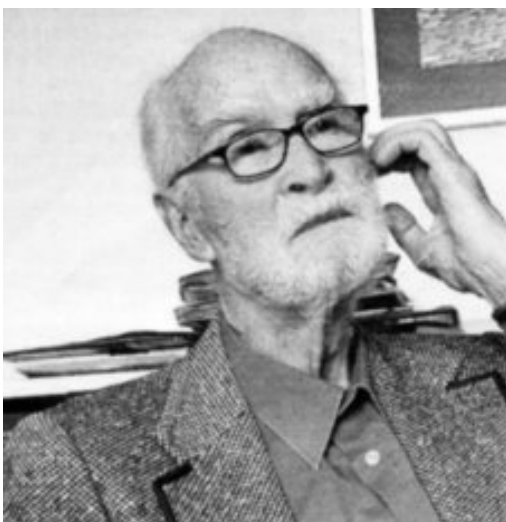
Venner

Jette Thyssen i sin vævestue. Jette, en af døtrene på gården Sandal, hvor jeg var første gang i 1941, er min ældste veninde

Georg Andrup og hans kone Kirsten. Jeg lærte Georg at kende i 1948, da jeg arbejdede for Een Verden. Han var formand for Odense afdelingen og vandværksdirektør i Odense. Georg døde i juli 99.

Johan Garde, tidligere formand for Overfredningsnævnet. Gift med Tora, datter af billedhuggeren Adam Fischer, som i sine unge dage arbejdede i Paris, hvor han var venner med den mexicanske maler Diego Rivera. Min interesse for Rivera har bragt mig i kontakt med Tora og Johan.

Mexico

Under den 1. af hidtil 3 Mexico-rejser besøgte vi ruinbyen Teotihuacan med den ca.2000 år gamle solpyramide.

Bygningerne på universitetet i Mexico City er alle utrolig flot udsmykket. Jeg har holdt flere foredrag om kunsten på dette universitet. Her Science-fakultetet med freskoen "Menneskets erobring af energien" af José Chávez Morado.

Mexico fortsat

På vor 3. Mexicorejse i efteråret 88 havde vi Eva med. Her sejler vi på kanalerne ved Xochimilco. Det er resterne af den store sø, i hvilken den nuværende Mexico City blev grundlagt af Aztekerne på en ø.

Dette er et udsnit af Diego Riveras billede "Drøm om en søndag eftermiddag i Alameda-parken". Den unge dame med babyen er Riveras datter Guadalupe. Ved et foredrag, hun holdt i København, fortalte jeg, at jeg havde mødt hende før. Hun var forundret. Jeg sagde, at det var i en drøm om en eftermiddag i Alameda-parken. Det kunne hun godt huske. Forsamlingen undrede sig over, at hun kunne huske at have mødt mig i en drøm.

Bo

Bo døde som 19-årig i 1993. Han tog sit eget liv, ingen ved hvorfor. Mens mine andre børn og børnebørn selv vil kunne fortælle deres livshistorie, kan Bo ikke. Derfor viser jeg her en række billeder fra hans korte liv. Hans fødsel er allerede vist på planche 21.

Bo (t.v.) sammen med Milan, Ninas ældste søn. August 76, begge 2 år gamle.

Bo på sin 1. skoledag. Han har altid været glad for at gå i skole og været en dygtig elev.

Bo blev spejder som 8-årig i 1982. Her er han på vej til spejderlejr i 1985. Han var ivrig spejder resten af sit liv. Det var hans spejderkammerater, der fandt ham død i vort hus i 1993, mens Inga og jeg var på rejse.

Bo med sin niece Rosa. Rosa og morbror Bo holdt meget af hinanden.

Bo fortsat

Bo har i årenes løb dyrket mange sportsgrene., men kajakroning var hans yndlingssport. Her deltager han i en regatta på Bagsværd sø i 1988. Han var dog ikke vindertypen.

Bo deltog tre gange i spejdernes årlige Mølleåsejls, hvor man i fartøjer lavet i løbet af et par timer af presenninger, sejl garn og kvas, skulle sejle en 7 km lang strækning fra Lyngby sø til Rådvad. Han og hans kammerat Morten skiftedes til at sejle i deres fælles fartøj, men de hjalp hinanden med at bære det forbi sluser. Her i 1990 var det den eneste gang, det lykkedes at fuldføre.

Start på en cykeltur Danmark rundt med vennen Alexander i 1990.

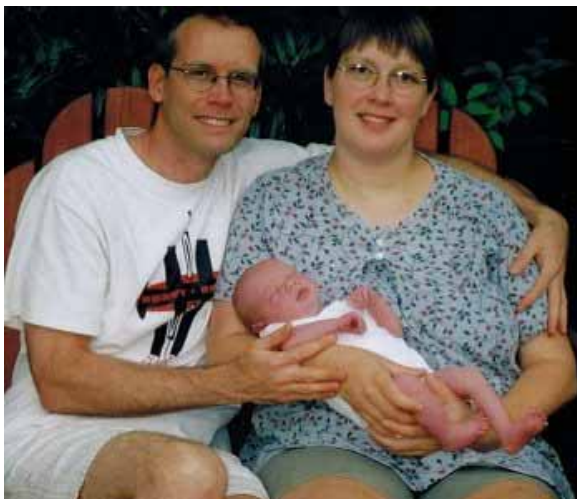
Bo startede sent at spille klaver, men blev meget hurtig særdeles dygtig. Et år efter sin start deltog han i den store Steinway-konkurrence i Odd Fellow Palæet. Hans yndlingsmusik var Scott Joplins ragtime.

Dette er nok det sidste billede, vi har af Bo. Det er taget på Evas bryllupsfest september 1992, hvor han sidder sammen med sin kusine Anne.

Han døde i maj 93 lige før han skulle til studentereksamen, som han ville have bestået med glans.

Eddie, det seneste skud på stammen

Eva fødte sit første og hidtil eneste barn, sønnen Eddie (opkaldt efter sin Morfar Edwin) den 14.juni 2000. Billedet med Peter, Eva og Eddie er taget 4 dage senere.

Straks da Inga hørte om fødselen fløj hun til USA. Her Eddie, der trygt sover i hendes arm.

Vi er på besøg i Atlanta mindst engang om året. Her fortæller Inga Eddie om edderkopper, som morfar Edwin jo er ekspert i.

Eva med familie kommer hvert år til Danmark. Eddie elsker veteranbilerne i Tivoli.

Evas morforældre bliver altid besøgt, når Eva er her i landet. Her sammen med Morfar og Mormor Kamma i Ry, hvor morforældrene har fået et lille hus på deres gamle dage.

Eddie vil gerne blive brandmand. Her øver han sig foran huset i Atlanta.